R5312

THE DISTINCTION BETWEEN FLESH AND SPIRIT
மாம்சத்திற்கும் ஆவிக்கும் இடையேயான வித்தியாசம்

''நீங்கள் சோதனைக்குட்படாதபடிக்கு விழித்திருந்து ஜெபம் பண்ணுங்கள்;
ஆவி உற்சாகமுள்ளதுதான், மாம்சமோ பலவீனமுள்ளது.'' – மத்தேயு 26:41

நமது கர்த்தர் காட்டிக்கொடுக்கப்பட்டு, சிலுவையில் அறையப்படும் நேரம் நெருங்கி வந்தபோது, அவரது பூமிக்குரிய ஊழியம் முடிவடையும் சமயத்தில் இந்த வார்த்தைகளை அவர் தமது சீஷர்களிடம் கூறினார். இந்த சோதனை மிக சமீபமாயிருந்தது என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார். இந்த காரியங்களை தமது சீஷர்களிடம் அடிக்கடி குறிப்பிட்டு வந்தார். ஆனால் வெளியரங்கமான காரியங்கள் இதற்கு எதிராக இருந்ததால் அவரது வார்த்தைகளை அவர்களால் உணர்ந்து கொள்ள முடியவில்லை. அவர் அடிக்கடி உவமைகளாகவும் கருகலான வார்த்தைகளாலும் பேசினார். (அவரது கூற்றுகளில் அநேக பாடங்களை பெற்றாலும் இவைகளை அவரது உயிர்த்தெழுதல் வரை அவர்கள் முழுவதுமாக புரிந்து கொள்ளவில்லை) ஆகையால் அவர் சிலுவையில் அறையப்படுவார் என்று சொன்ன பொழுது, "நீங்கள் மனுஷகுமாரனுடைய மாம்சத்தை புசியாமலும், அவருடைய இரத்தத்தைப் பானம் பண்ணாமலும் இருந்தால் உங்களுக்கு ஜீவனில்லை" என்று கூறினதை போல, அது வேறொரு கருகலான, மறைபொருளான காரியம் என்று நினைத்தார்கள்.

அவர்கள் இந்த காரியங்களை புரிந்து கொள்ளவில்லை. ரோம அரசாங்கம் அவரை சிலுவையில் அறைவதற்கான எந்தவித ரூபகாரத்தையும் அவர்கள் காணவில்லை. மேலும் அவர்களது சொந்த தேசம் அவரை சிலுவையில் அறைய அதிகாரம் கிடையாது என்பதை அறிந்திருந்தார்கள். பரிசேயரும் வேதபாரகர்களும் அவர் மேல் கோபமாயிருந்தார்கள் என்பதை அறிந்திருந்தார்கள். ஆனால், "ஓசன்னா" என்று அவரை ஒரு ராஜாவைப் போன்று ஆர்ப்பரித்ததை அவர்கள் நினைவுகூர்ந்தார்கள்.

சீஷர்கள் ராஜ்யத்தைக் குறித்து விவாதித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அதில் யார் பெரியவனாயிருப்பான் என்று வாக்குவாதம் உண்டாயிற்று. அவர்களில் இரண்டு பேர் அவருக்கு அருகே இடமளிக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டார்கள். நெருங்கி வருகிற காரியங்களைக் குறித்து அவர்களது மனம் மிகவும் தூரமாயிருந்தது என்பது இதன் மூலம் தெளிவாயிருந்தது. கடைசியாக உங்களில் ஒருவன் என்னை காட்டி கொடுப்பான் என்று சொன்ன போது "அது நானோ?" என்று ஒருவருக்குப்பின் ஒருவராக கேட்டார்கள். கடைசியாக பரிசுத்த பேதுரு கூறியதாவது: "உமது நிமித்தம் எல்லாரும் இடறலடைந்தாலும் நான் ஒருக்காலும் இடறலடையேன்." ஆனால் இயேசு கூறியதாவது: "இந்த இராத்திரியிலே சேவல் கூவுகிறதற்கு முன்னே, நீ என்னை மூன்று தரம் மறுதலிப்பாய்."

சமீபத்தில் நடக்கும் காரியங்களை கர்த்தர் அறிந்திருந்தும், அவர்கள் அதை அறியாததால், அவர் விநோதமான காரியங்களை நடப்பித்தார் என்று அவர்கள் நினைத்தார்கள். ஆகையால் அந்த இரவில், தோட்டத்தில் அவர் கூறியதாவது : "நீங்கள் சோதனைக்குட்படாதபடிக்கு விழித்திருந்து ஜெபம் பண்ணுங்கள்." அவர்கள் எச்சரிக்கையுடன் இருக்கும்படி அறிவுறுத்துகிறார். ஏனெனில் சோதனை காலங்கள் சமீபமாயிருந்தது என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார். ஆனால் ஒளியின் அதிபதியாகிய கிறிஸ்துவுக்கும், இருளின் அதிபதியாகிய சாத்தானுக்கும் போர் நடந்துக்கொண்டிருந்தது என்பதை அவர்கள் அறியாதிருந்தார்கள்.

நாம் செல்கிற வழியில் அவர்கள் இதை புரிந்து கொள்ளவில்லை. அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியின் அறிவொளியை இன்னும் பெறாதிருந்தார்கள். சோதனைகள் இருந்தன என்பதையும், அதிலிருந்து தங்களை தாங்களே பாதுகாத்துக்கொள்ள அவர்கள் எச்சரிக்கையாய் இருக்க வேண்டும் என்பதையுமே அதிகமாக அறிந்திருந்தார்கள். மேலும் ஆவிக்காக சோம்பேறித்தனமாகவோ அற்பமாகவோ ஆர்வமாக இருந்தார்கள். இல்லையென்றால் சில வகையான சோதனைக்குள் விழ வேண்டியிருக்கும் என்பதையும் அறிந்திருந்தார்கள். அவர்கள் விழித்திருக்கிறது மாத்திரமல்ல, ஜெபிக்கவும் வேண்டியாவர்களாயிருந்தார்கள். ஜெபமானது அவர்கள் விழித்திருக்கிறார்கள் என்பதை குறிக்கும். அவர்கள் விழித்திருப்பது மட்டும் போதாது, அதோடு கூட தெய்வீக உதவியும் தேவை. எதற்காக ஜெபிக்கிறார்களோ அதற்காக முயற்சிக்கவும் வேண்டும். ஜெபத்தில் ஆர்வமாக இருப்பது விழித்திருப்பதற்கு உதவி செய்யும்

அவர்கள் விழித்திருக்க வேண்டியது, நமது கர்த்தர் காட்டிக் கொடுக்கப்படுதல், சோதனை மற்றும் சிலுவையிலறைப்படுதலுக்கு மாத்திரமல்ல. அதற்கு பின் வருகிற நாட்களின் அனுபவங்களுக்கும், சீஷர்கள் அறையின் கதவுகளை மூடிக்கொண்டிருந்த போது, இயேசு அவர்கள் நடுவே தோன்றி. தான் மரித்தோரிலிருந்து எழுந்ததாக

அவர்களுக்கு விவரிக்கும் நிகழ்வுகளுக்கும் அவர்கள் விழித்திருக்க வேண்டியிருந்தது. பல்வேறு வழிகளில் அவர் தம்மை அவர்களுக்கு வெளிப்படுத்தினார். அவர்கள் விழித்திருக்கும் மனோபாவத்திலும், தேவனுடைய சித்தத்தை அவர்கள் அறிய உதவும் பரலோக ஞானத்திற்காக ஜெபிக்கும் மனோபாவத்தையும் உடையவர்களாக இருந்தால், அது அவர்களுக்கு பெரும் ஆசீர்வாதமாக இருக்கும், கர்த்தரும் இதை அறிவார். அந்த சோதனை நாட்களில் அவர்களுக்கு உதவி தேவை என்பதை அவர் அறிவார். அவர்கள் பலமுள்ள விசுவாசம் உள்ளவர்களாக இல்லாதிருந்தால். அடுத்த சில நாட்களில் நடக்கும் நிகழ்வுகள் அவர்களையும் கிறிஸ்துவின் போதனைகளில் அவர்களது விசுவாசத்தையும் வெற்றிக்கொள்ளச் செய்யும். ஆனால் அவர்கள் அந்த காலத்தின் விசேஷித்த சோதனை மற்றும் பரீட்சையில் வைக்கப்பட்டார்கள். இயேசு அவர்களுக்காக ஜெபித்தார். அவர்கள் ஜெயங்கொண்டவர்களாக வந்தார்கள். ஆனால் சிலர், பரிசுத்த பேதுரு மற்றும் பரிசுத்த தோமா பயத்துடன் வந்தார்கள்.

சோதனையின் விசேஷித்த காலம்

இந்த பாடம் விழித்திருத்தல் மற்றும் ஜெபித்தலுக்கு நமக்கு பொருந்தக்கூடியது. நாம் பெந்தெகொஸ்தே நாளிலிருந்து சாதகமான காலத்தில் வாழ்கிறோம். அதில் தேவனுடைய பிள்ளைகள் பரிசுத்த ஆவியின் வழிநடத்துதல் மற்றும் வழி காட்டுதலின் அனுகூலத்தைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆகையால் நமது விழித்திருத்தலும் ஜெபமும், நமது கர்த்தரின் காலத்தின் சீஷர்களைக் காட்டிலும் அதிக ஊக்கமுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும். அவர்கள் அப்பொழுது ஒரு விசேஷித்த சோதனை காலத்திற்குள் நுழைந்தது போல, நாம் இந்த யுகத்தின் முடிவில் ஒரு விசேஷித்த சோதனை காலத்திற்குள் வாழ்கிறோம். இந்த சோதனை நாம் கிறிஸ்துவின் பள்ளியில் ஒரு புது சிருஷ்டியாக கற்றுக் கொண்டவைகளாகிய தயவு, சாந்தம், சகோதர அன்பு மற்றும் அன்பின் அடிப்படையில் இருக்கும். இருதயத்தை பொருத்த வகையில் இதில் நாம் குறைவுள்ளவர்களாகக் காணப்பட்டால், ராஜ்ய வகுப்பாராக இருப்பதற்கு பாத்திரராக எண்ணப்பட மாட்டோம். ஆகையால் பாத்திரராக க ாணப்பட்டவர்களிலிருந்து நாம் பிரிக்கப்படுவோம்.

கர்த்தர் சோதனைகளை பெற்றிருந்தார், அவரது அனைத்து சீஷர்களும் கூட சோதனைகளை பெற்றிருக்க வேண்டும். சோதனையை பெற்று, அதை எதிர்த்தோமானால் கிறிஸ்துவின் குணலட்சண சாயலை அபிவிருத்தி அடைவதில் விசேஷித்த ஆசீர்வாதத்தை கொண்டு வரும் என்று அப்போஸ்தலர் யாக்கோபு நமக்கு உறுதியளிக்கிறார். விழித்திருத்தலும் ஜெபித்தலும் நமக்கு சோதனைகளை கொண்டு வராது என்று கர்த்தர் கூறாமல் இந்த சோதனைகளில் நாம் தோல்வியடைய மாட்டோம் என்று கூறுகிறார். பரிசுத்த பேதுருவைப் போல் நாம் சிக்கிக் கொள்ளலாம். ஆனால் அவர் அழுது மன்னிப்புக் கேட்டார். அவரது ஜெபம் எப்படிப்பட்டதாக இருந்தது என்பதை நாம் அறியோம். ஆனால் தனது ஆண்டவரை மறுதலித்தற்காக நெஞ்சார முழுமையாக வருந்தியிருப்பார்.

“ஆவியோ உற்சாகமுள்ளதுதான், மாம்சமோ, பலவீனமுள்ளது.” இது நமக்கும் பொருந்தும் என்று பொருள் கொள்ளக்கூடாது. அந்த சமயத்தில் சீஷர்கள் கிறிஸ்துவுக்குள் புது சிருஷ்டிகளாகவில்லை. அவர்கள் பெந்தெகொஸ்தே நாள் வரை பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்படவில்லை. அது அந்த காலத்தை விட தற்போது அதிக அர்த்தத்தை கொடுக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. அது அவர்கள் ஆவியில், சிந்தையில், நோக்கத்தில் உற்சாகம் உள்ளவர்களாயிருந்ததை அர்த்தப்படுத்தியது. இந்த நோக்கங்கள் நல்லதாக இருக்க வேண்டியிருந்தது. அவர்கள் தங்களை “உத்தம இஸ்ரயேலர்களாக” விளங்கப்பண்ண வேண்டியவர்களாக இருந்தார்கள். மனிதன் பாவத்தில் விழுந்து பல ஆயிரம் வருடங்கள் ஆனதினால் வந்த சீரழிவு மற்றும் பலவீனம் அவர்களுக்கு வந்திருந்தாலும் அவர்கள் பாசாங்கு செய்யாதவர்களாக இருந்தார்கள். அவர்கள் செயல்படுவதற்கு மேலாக அவர்களது நோக்கம் இருந்தது. அதனிமித்தமாக அவர்கள் விசேஷமாக விழித்திருந்து ஜெபிப்பது அவசியமாயிருந்தது.

போராட்டத்தின் தன்மை

சபையின் காரியங்கள் பெந்தெகொஸ்தே நாளிலிருந்து தற்காலம் வரை அதே போல இருப்பது உண்மை. எனினும் மாம்சத்திற்கும் ஆவிக்கும் ஒரு விசேஷித்த வேறுபாடு இருப்பதை நாம் கவனிக்கிறோம். கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள்ளான புது சிருஷ்டிக்கு பழையவைகள் எல்லாம் ஒழிந்து போயின. எல்லாம் புதிதாயின. (2 கொரிந்தியர் 5:17) புது சிருஷ்டி ஒரு வகையில் பலவீனமுள்ளதாகவும் இன்னொரு வகையில் பலமுள்ளதாகவும் இருக்கிறது. புது சிருஷ்டியானது, பாவம் அல்லது அநீதி அல்லது தூஷணம் ஆகியவற்றிற்கு அனுதாபம் காட்டாதிருப்பதில் உறுதியாக இருக்க வேண்டும்.

புது சிருஷ்டி தேவனுடைய வல்லமையை குறிப்பிடுகிறது. சொல்லப்போனால் அது நம்மிடம் அடையாளம் காணப்பட்டிருந்தது. தேவனுடைய சித்தத்தை நமது சித்தமாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். பரிசுத்த ஆவியினால் நாம் புதிய ஜீவனுக்கு ஜெனிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். ஆகையால் இந்த ஜெனிப்பித்தலினால் நாம் புது சிருஷ்டி என அழைக்கப்படுகிறோம். புது சிருஷ்டிகளாக நாம் முதலில் குழந்தைகளாக குறிப்பிடப்படுகிறோம். புது சிருஷ்டிக்கும் பழைய சிருஷ்டிக்கும் வித்தியாசம் என்னவென்றால், புது சிருஷ்டியானது கனம், மகிமை மற்றும் சாகாமையாகிய தெய்வீக சுபாவத்தை அடைய எதிர்பார்க்கிறது. பழைய சிருஷ்யானது, மனிதர்களில் கனம் முதலானவைகளாகிய பூமிக்குரிய காரியங்கள் மற்றும் தற்கால வாழ்வின் சுகங்களை விரும்புகிறது. அது எதை விரும்புகிறதோ, ஏங்குகிறதோ அதை நோக்கி தொடர்ந்து இழுக்கப்படுகிறது.

புது சிருஷ்டி, பழைய சிருஷ்டியையும், அதன் விருப்பங்களையும் வெற்றி கொள்ள வேண்டும். இது புது சிருஷ்டியின் பலியின் உடன்படிக்கையின் அலுவல்களில் குறுக்கிடுகிறது. இப்படியாக புதுசிருஷ்டிக்கும் பழைய சிருஷ்டிக்கும் வேறுபாடு காணப்படுகிறது. முதலாவது குழந்தையாக உணருகிற புது சிருஷ்டியானது கிருபையிலும்,கர்த்தரிலும் அவரது சத்துவத்தின் வல்லமையிலும், அவரது எல்லா காரியங்களிலும் வளர வேண்டும். இப்படியாக புது சிருஷ்டியானது படிப்படியாக பலம் மேல் பலமடைகிறது.

ஆனால் ஐயோ! இங்கே அடிக்கடி துன்பம் வருகிறது. கர்த்தரின் ஜனங்கள் அநேகருக்கு பலமுள்ள ஆகாரம் கொடுக்கப்படுவதில்லை. அப்போஸ்தலர் கூறுகிறதாவது: “காலத்தைப் பார்த்தால் போதகராயிருக்க வேண்டிய உங்களுக்கு தேவனுடைய வாக்கியங்களின் மூல உபதேசங்களை மறுபடியும் உபதேசிக்க வேண்டியதாயிருக்கிறது. நீங்கள் பலமான ஆகாரத்தையல்ல, பாலை உண்ணத்தக்கவர் –களானீர்கள்.” (எபிரேயர் 5:12) இவர்களில் அநேகர் விசுவாசத்தினால் நீதிமானாக்கப்படுதல் என்றால் என்ன என்பதை அறியாதிருக்கிறார்கள். அநேகர் அர்ப்பணித்தல் அல்லது பரிசுத்தமாகுதல் என்றால் என்ன என்பதை புரிந்துகொள்ளாதிருக்கிறார்கள்.

அவர்கள் தாங்கள் வெறும் குழந்தைகள் என்பதை புரிந்து கொள்ளாதிருக்கிறார்கள். அவர்கள் முதல்படியை மட்டுமே எடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த ஆழ்ந்த காரியங்களை அவர்கள் அறிய வேண்டியதில்லை. இதை அவர்களது மூப்பர்கள் மற்றும் பாஸ்டர்கள் மட்டுமே அறிய வேண்டும், சிந்திக்க வேண்டும் என்று அவர்களுக்கு சொல்லுகிற ஊழியர்கள், குருமார்கள், பிஷப்புகளின் வார்த்தைகளை நம்பக்கூடிய சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. இந்த நிலைமை தேவனுடைய வார்த்தைகளுக்கு முற்றிலும் எதிர்மாறானது. அவர் தம்முடைய பிள்ளைகள் அனைவரும் தம்முடைய வார்த்தைகளை சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் பொழுது சொல்லும்படியாக தகுதியுள்ளவர்களாக ஆக வேண்டும் என்று விரும்புகிறார். ஆகையால் அப்போஸ்தலர் கூறுகிற புத்திமதியாவது: “நாம் இனி போதகமாகிய பலவித காற்றினாலே அலைகளைப் போல அடிபட்டு அலைகிற குழந்தைகள் அல்ல.” ஆனால் நாம் கர்த்தருக்குள் புது சிருஷ்டியாகி, தெய்வீக வாக்குத்தத்தங்களினால் நாம் அழைக்கப்பட்டிருக்கிற மகிமையான காரியங்களுக்கு இப்படியாக தயாராகிறோம். (எபேசியர் 4:14,15)

மாம்சமானது பலவீனமுள்ளதாக இருக்கிறது. அது நீதியின் திட்ட அளவு வரை இல்லை. தகப்பனாகிய ஆதாம் பூரணாயிருந்தார். அவரது மாம்சீக சிந்தை பூரணமாயிருந்தது, நீதியில் பலமுள்ளதாயிருந்தது. நமது இனத்தை, மனதிலும் சன்மார்க்கத்திலும், சரீர பிரகாரமாகவும் கீழே கொண்டு சென்று, இந்த மாம்சம் படிப்படியாக பலவீனத்தின் மேல் பலவீனமடைந்தது. ஆகையால் சகல மாம்சமும் அதன் இயற்கையான சுபாவத்தில் விழுந்துபோன நிலையில் பலவீனமாக இருக்கிறது. நாம் இந்த போக்குகளை ஜெயங்கொள்ளும் புது சிருஷ்டியாக பலமுள்ளவர்களாயிருக்கிறோம். ஆகையால் மாம்சமானது புது சிருஷ்டியின் ஊழியனாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன் மூலம் புது சிருஷ்டியானது முடிவாக ஆண்டவரின் குணலட்சணத்திற்கு ஒப்பாக அபிவிருத்தி அடையும்.

ஆனால் ஜனங்கள் கூறுவதாவது: “ஜான் நல்ல ஒரு வணிகராக ஆக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் அவனால் மதத்தை தவிர வேறு எதையும் பேசவோ, நினைக்கவோ முடியாது.” அல்லது சமூக அமைப்பில் அவர்கள் கூறுவதாவது: “அந்த சீமாட்டி ஒரு

காலத்தில் மிகவும் வசீகரமானவராக இருந்தாள். ஆனால் இப்பொழுது அவளால் மதத்தைப் பற்றி மட்டுமே பேச முடியும்.'' இயேசுவின் அடிச்சுவட்டில் உண்மையுடன் நடந்து, கர்த்தருடனான நமது உடன்படிக்கையின் உறுதி மொழிகளை நிறைவேற்றுகிற உண்மையான மனிதராகவும் உண்மையான பெண்களாகவும் நாம் இருந்தால், அதெல்லாம் உலகத்தைக் குறித்த காரியமாகவே இருக்கும்.

எனினும் இரு மனமுள்ளவர்கள் மீது எல்லோரும் திருப்தியற்றவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். ''இரு மனமுள்ளவன் தன் வழிகளிலெல்லாம் நிலையற்றவனாக இருக்கிறான்.'' நாம் கிறிஸ்துவின் சீஷர்களாவதற்கு முன்பு நாம் உட்கார்ந்து, செல்லும் செலவை, தேவனுக்கு ஊழியம் செய்யும் செலவை கணக்குப் பார்க்க வேண்டும் என்று இயேசு நமக்கு கூறுகிறார். நாம் அப்படிச் செய்து சரியான தீர்மானத்தை எடுத்து, அதற்கிசைவாக தொடர்ந்து ஊழியம் செய்தால், எதிர்காலத்தில் கனம் மற்றும் மகிமையுடன் தெய்வீக கிருபையையும் நித்திய ஜீவனையும் பெறுவதோடு நாம், கர்த்தரின் கிருபையாகிய தற்கால பரிசையும் பெறுவோம்.

வெதுவெதுப்பாயிருப்பது விரும்பத்தக்கது அல்ல

செல்லும் செலவை கணக்குப் பார்த்த பிறகு நீ உலகப் பொருளுக்கும் சுயநலத்துக்கும் ஊழியம் செய்ய தீர்மானித்து கோடீஸ்வரனாக முயற்சித்தால், நீ அரசியலில் நுழைய விரும்பி, ஜனாதிபதியாக விரும்பினால், நீ சமூக வாழ்க்கையில் நுழைந்து உன் முழு சக்தியுடன் அதற்குள் சென்றால், ஒரு அபத்தமான மனிதனாக இருந்து, தான் என்ன செய்கிறோம் என்பதை அறியாதிருந்து, எதையும் சரியாக நிறைவேற்ற முடியாது. அவன் குளிராகவோ, அனலாகவோ இல்லாத மனிதனைப் போல் இருக்கிறான் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்.

பரலோக பிதாவின் ஊழியர்களாக நாம் தீர்மானித்து விட்டால், நாம் வேறு எந்த எஜமானனையும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடாது. இது தலைமைத்துவத்தை அங்கீகரிக்கக் கூடாது என்று பொருளல்ல. சிலர் நமது பெரும்பலான நேரத்தின் தலைவர்களாக இருக்கலாம். ஆனால் நமது நேரத்தை அதிகமாக கட்டுப்படுத்துகிறவர், நம் இருதயத்தின் தலைவர் அல்ல, அதை கர்த்தருக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். நமது நேரத்தையும், சக்தியையும் பலத்தையும் மாபெரும் ராஜாவின் ஊழியத்தில் பயன்படுத்த நாட வேண்டும்.

நமது நேரத்தின் குறிப்பிட்ட பகுதி நமது மாம்சீக தேவைகளுக்கும் நம்மை நம்பியிருக்கிறவர்களின் தேவைக்கும் அவசியமாயிருக்கிறது. இப்படி நமது சொந்த காரியத்தில் அக்கறை காட்டும் போது, மகா தேவனிடத்தில் நமது விசுவாசத்தை இழப்பதில்லை. ஏனெனில் பரலோக பிதாவின் ஊழியத்திற்கு எதிராக இருக்கக்கூடிய பூமிக்குரிய தலைவருக்கு ஊழியனாக ஆகிறதை நாம் மறுக்க வேண்டும். இது கிறிஸ்துவின் சபையின் கருத்துகளுக்கு குறுக்கீடு செய்யாது. அங்கே பல்வேறு ஊழியங்களும், செயல்பாடுகளும், ஒவ்வொரு துறையில், அதன் சொந்த அமைப்பும் தலைவரும் இருப்பார்கள். ஆனால் கிறிஸ்துவின் சரீரமானது, இயேசுவை எல்லாவற்றிற்கும் தவைவராக இருக்கும்படியாக அங்கீகரிக்க கிரியை நடப்பித்து, சரீரத்தின் சகல வேலைகளிலும் தனது பங்கு என்ன என்பதை அறிய நாட வேண்டும்.

நாம் வாசிக்கிறதாவது: ''கிறிஸ்து ஒருவரே உங்களுக்கு ஆண்டவராயிருக்கிறார்.'' ''இரண்டு எஜமான்களுக்கு ஊழியம் செய்ய ஒருவனாலும் கூடாது'' என்கிற இந்த வசனத்தில் கிறிஸ்து குறிப்பிடப்படவில்லை. இவர்கள் தேவனும் உலகப்பொருளும் ஆகும். இயேசு கூறினதாவது: ''தேவனே, உமது சித்தத்தின்படி செய்ய விரும்புகிறேன். என் சித்தத்தின்படியல்ல, என்னை அனுப்பின பிதாவின் சித்தத்தின்படி செய்யவே நான் வந்தேன்.'' ஆகையால் இயேசுவை நமது ஆண்டவராக ஏற்றுக்கொண்டு அவருக்கு ஊழியம் செய்வதினால், நாம் பிதாவானவரை புறக்கணிப்பதில்லை. பூமிக்குரிய எஜமானனை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளுவதால் நாம் பிதாவையோ அல்லது குமாரனையோ புறக்கணிப்பதில்லை. பூமிக்குரிய எஜமானனுக்கு நாம் ஊழியம் செய்வது, நமது பரலோக பிதாவுக்கும், நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவுக்கும் செய்யும் ஊழியத்திற்கு எதிரானது என்று நாம் நினைக்கக் கூடாது. நாம் எல்லா மனுஷருக்கும் முன்பாகவும் யோக்கியமானவைகளையும் நேர்மையானவைகளையும் செய்ய நாட வேண்டும் என்று போதிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். (ரோமர் 12:17)